

कृतकर्तव्य (कृत + क^०) adj. der das Zuthuende vollbracht hat, der seine Aufgabe erfüllt hat PRAB. 3, 15.

कृतकर्मन् (कृत + क^०) adj. der sein Werk —, seine Obliegenheit vollbracht hat CAT. BR. 1, 7, 2, 5. 2, 2, 3, 17. HIP. 4, 53. ARG. 10, 67. R. 1, 66, 1. 5, 63, 26. यावदस्तं न यात्येष कृतकर्मा दिवाकरः 6, 85, 12. 107, 3. RAGH. 9, 3. geschicht H. 342.

कृतकल्प (कृत + कल्प) adj. der den Brauch kennt: लौकिके समयाचारे कृतकल्पो विशारदः R. 2, 1, 16.

कृतकाम (कृत + काम) adj. der seinen Wunsch erreicht hat SUND. 1, 29. VIÇV. 13, 26.

1. कृतकार्य (कृत + कार्य) n. ein erreichter Zweck ÇIK. 66, 2.

2. कृतकार्य (wie eben) adj. der sein Geschäft vollbracht —, seine Absicht erreicht hat, zufriedengestellt: समूहकार्यं श्रयाताम्कृतकार्यान्विस्सर्जयेत् JĀG. 2, 189. VIÇV. 12, 6. R. 2, 61, 12. 4, 41, 72. 6, 97, 21. कृतकार्यमिदं दुर्गं वनम् — यदध्यास्ते महाराज्ञो रामः 2, 99, 11. Mit einem instr. der durch Jmd seine Absicht schon erreicht hat so v. a. der Jmdes nicht bedarf: वपुष्मत्यो वयं सर्वाः किमस्माकं त्रयाय वै । यद्येष्टं गम्यतां तत्र कृतकार्या वयं त्रया ॥ MBu. 13, 3862.

1. कृतकाल (कृत + 2. काल) m. die festgesetzte Zeit: कृतशिल्यो ऽपि निवसेत्कृतकालं गुरोर्गृहे । श्रतेवासी JĀG. 2, 184.

2. कृतकाल (wie eben) adj. der eine bestimmte Zeit zu Ende gebracht —, gewartet hat: तत्रस्था द्वारपालस्ते प्रोच्यन्ते राजशामनात् ॥ कृतकालाः सुवलयस्ततो द्वारमवाप्स्यथ । MBu. 2, 1875. fg.

1. कृतकृत्य (कृत + कृत्य) n. 1) Gethanes und Zuthuendes: कृतकृत्यात्पूतो भवति KAIVALJOP. in Ind. St. 2, 14, N. 3. — 2) eine erreichte Absicht MBu. 4, 882.

2. कृतकृत्य (wie eben) adj. f. श्रा der seine Absicht —, seinen Zweck erreicht hat, zufriedengestellt AIR. UP. 4, 4. M. 12, 93. MBu. 1, 1079. INDR. 5, 1. SUND. 4, 1. N. 26, 15. BHAG. 13, 20. ARG. 2, 14 (कृतकृत्यश्चास्मि धनं-जयेन). R. 1, 1, 84. 10, 34. 2, 22, 12. 3, 5, 22. VIÇV. 11, 13. HIT. II, 5. BRAHMA-P. in LA. 34, 18. कृतकृत्यानि चास्त्राणि MBu. 16, 289. Hiervon nom. abstr. कृतकृत्यता M. 4, 17. 10, 122. MBu. 3, 16225. ÇĀNTIÇ. 3, 19. KATHIS. 5, 125. PRAB. 117, 17. — geschicht H. 342, Sch. — Vgl. कृतकर्तव्य, कृतकार्य.

कृतकोटि (कृत + कोटि) m. N. pr. eines Kāçjapa TRIK. 2, 7, 19. ein Bein. Upavarsha's 23.

कृतक्रिय (कृत + क्रिया) adj. der eine religiöse Cerimonie vollbracht hat M. 5, 99. 9, 102.

कृतक्षण (कृत + क्षण) 1) adj. f. श्रा der mit Ungeduld auf Jmd oder Etwas wartet, nicht erwarten könnend: कृतक्षण एवास्मि शीघ्रमिच्छामि MBu. 1, 778. 3, 12605. R. 5, 41, 41. 42, 22. काञ्चित्पुराणौ पुरुषौ — श्रासात् उर्व्याः कुशलं विधाय कृतक्षणौ (BURNOUR: profitant de leur séjour ici-bas pour établir le bonheur sur la terre) कुशलं प्रूरगेहे BH. G. P. 3, 1, 26. वयस्यैर्बालकैस्तत्र सोपहृतः कृतक्षणौ: (BURNOUR: profitant de l'occasion) 7, 5, 54. Die Ergänzung im loc.: उपस्तीर्णा सभा राजन्सर्वे त्रयि कृतक्षणाः MBu. 2, 2033. वनवासे 13, 428. स्वात्मरतौ (BURNOUR: trouvant son joie dans sa propre béatitude) BH. G. P. 3, 8, 10. mit प्रति im acc.: कृतक्षणार्हे भद्रं ते गमनं प्रति R. 2, 29, 15. im comp. vorangehend: पलायनकृतक्षणाः MBu. 14, 2499. स्वयंवरकृतक्षणा 1, 6935. im infin.: श्रय ते स-

II. Theil.

वर्शो ऽग्नौ: स्वैर्गन्तुं भूमिं कृतक्षणाः 2505. Vgl. तर्णं करू unter 1. करू 10. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 2, 122.

कृतघ्न (कृत + घ्न) adj. f. श्रा empfangene Wohlthaten zu Nichte machend. der Gutes mit Bösem vergilt, undankbar M. 4, 214. 8, 89. 11, 190. R. 4, 30, 13. श्रपि च ब्रह्मणा गीतं श्लोकं प्रणुं ब्रह्मगम ॥ दृष्ट्वा कृतघ्नं कुडेन तन्निबोध कपीश्वर । ब्रह्मघ्ने च सुरापि च चैरे भयव्रते तथा ॥ निष्कृतिर्वि-हिता राजकृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः । (derselbe Ausspruch mit den Varianten: चैरे च गुरुतल्पगे und सद्भिः statt राजन् gibt ÇKDr. nach dem SKANDA-P. im PRĀJACĪTTATATTVA) 34, 17. fg. SUGR. 2, 169, 11. PAÑKAT. 203, 6. VID. 240. Davon nom. abstr. कृतघ्नता f. Undankbarkeit PAÑKAT. 214, 5. कृतघ्नत्व n. dass. MĀRK. P. 13, 39.

कृतचूड (कृत + चूड) adj. (ein Kind) bei dem die Cerimonie der Tonsur vollbracht worden ist M. 3, 58. 67.

कृतचेतस् (कृत + चे^०) m. N. pr. eines Brahmanen MBu. 3, 985.

कृतच्छिन्ना (कृत + छिद्) f. N. einer Cucurbitacee, Luffa acutangula Sering. (कोशातकी), RĀG. im ÇKDr. — Vgl. कृतवेधना.

कृतज्ञ (कृत + ज्ञ) 1) adj. f. श्रा der empfangenen Wohlthaten eingedenk, erkenntlich, dankbar M. 7, 209. 210. JĀG. 1, 308. R. 1, 1, 2. 2, 26, 4. R. GORH. 2, 1, 12. 3, 21, 29. 4, 27, 20. PAÑKAT. II, 130. VID. 57. RĀG. -TAB. 5, 4. श्रकृतज्ञ PAÑKAT. 163, 4. कृतज्ञता f. Erkenntlichkeit, Dankbarkeit R. 5, 35, 16. 6, 8, 34. PAÑKAT. 9, 3. Nach MED. II. 4 ist कृतज्ञ = मर्यादिन् sich innerhalb der bestimmten Grenzen bewegend, keine Uebertretungen sich zu Schulden kommen lassend. — 2) m. a) Hund TRIK. 3, 3, 89. H. Ç. 180. MED. — 6) ein Bein. Çiva's Çiv.

कृतज्ञय (कृतम्, acc. von कृत, + ज्ञय) m. N. pr. des 17ten Vjāsa VP. 273. eines Fürsten 463. BH. G. P. 9, 12, 12. LIA. I, Anh. XIII. CVII.

कृततीर्थ (कृत + तीर्थ) m. 1) a guide to holy places, etc. one who frequents them. — 2) a councillor, one fertile in expedients WILS.

कृतत्रा (कृत + त्रा) f. N. einer Pflanze (s. त्रायमाणा) RĀG. im ÇKDr. कृतत्र (von कृत) n. das Gethansein, Fertigsein KĀTJ. ÇR. 1, 7, 2. 9. 5, 6, 13. 8, 1, 6.

कृतदार (कृत + दार) adj. verheirathet M. 4, 1. 5, 169. 11, 5. MBu. 1, 7359. BENF. Chr. 32, 14. R. 1, 77, 15. 3, 24, 2. — Vgl. दारक्रिया.

कृतदास (कृत + दास) m. Jmd der auf eine bestimmte Zeit sich selbst zum Selaven anbietet KRAMASĀNGRAHA im ÇKDr.; vgl. Mit. 268. 3. 13. VIVĀDAK. 43, 15. 18.

कृतयुति (कृत + युति) f. N. pr. der Gemahlin des Königs Kītraketu BH. G. P. 6, 14, 30.

कृतदंसु adj. vielleicht Güter vertheilend (कृतन् = कृतन् + वसु) RV. 8, 31, 9.

कृतद्विष्ट (कृत + द्विष्ट) adj. dem Beginnen eines Andern zürnend: यथा कृतद्विष्टसो ऽमुष्मै श्रेयार्थंते AV. 7, 113, 1.

कृतधन्वन् (कृत + धन्^०) m. N. pr. eines Sohnes des Kanaka HARIY. LANGL. t. I, p. 134 (Calc. Ausg.: कृतधर्मन्).

कृतधी (कृत + धी) adj. prudent, considerate; learned. educated WILS. — Vgl. कृतबुद्धि.

कृतधन् (कृत + धन्) adj. mit Bannern versehen: यत्रा नरः समर्थते कृतधन्ः RV. 7, 83, 2.